

skulde kunne paaføre disse et ekstra Slid, som man kunde taksere saa højt.

Naar man nu ser paa den foreslaaede Fordelingsmaade, som jeg for mit Vedkommende vil tilraade ærede Meningsfæller og andre Medlemmer af Tinget forresten ogsaa at stemme for, vil man se, at Amterne vil faa ca. 3½ Gang saa meget i Indtægt som tidligere, uden at man behøver at forhøje Afgiften. Tidligere beløb Afgiften sig til ca. 50,000 Kr. Hvis vi nu gør Regning paa, at de 4,000 Motorcykler, der findes i Landet, skal betale 10 Kr. hver, bliver det 40,000 Kr., og naar saa Lastautomobiler, som det ogsaa er foreslaaet — og det er dog dem, der i Virkeligheden gør nogen Skade — kommer til at betale som andre Automobiler, vil man, lavt regnet og uden at paaregne nogen Tilvækst i Automobiltrafikken, kunne gøre Regning paa, at Skatten vil vokse til 100,000 Kr. Tidligere tog imidlertid Staten Halvdelen, og det er i Virkeligheden det, tror jeg, man i Amterne har været utilfreds med, fordi det, Amterne fik, derved blev saa lidt. Men hvis nu den af hele Udvalget foreslaaede Fordelingsmaade gennemføres, skal Staten kun have 15 pCt., medens der vil blive 85 pCt., altsaa ca. 85,000 Kr., til Fordeling mellem Amterne, som tidligere kun fik 25,000 Kr. Med andre Ord, Amterne vil faa ca. 3½ Gang saa meget, uden at Afgiften forhøjes. Jeg beder nu dette taget i Betragtning, og jeg beder taget i Betragtning, hvor overdrevne Beskrivelserne er af Automobilernes Skade paa Vejene. Man paastaar, at den er der, men kan desværre ikke paavise den. Man kan paavise, at Lastautomobilerne har gjort Skade, men der findes ikke Eksempler, hvor man kan sige, at en Vej er kommet i den opløste Tilstand paa Grund af de almindelige Automobiler. Med alt dette for Øje forekommer det mig, at den naturlige Slutning deraf maa være, at man bliver staaende ved de Afgifter, som hidtil har været gældende, altsaa med Undtagelse af, at Lastautomobilerne som de, der i Virkeligheden gør Skade, sættes op, saa de betaler det samme pr. Hestekraft som andre Automobiler. Det er altsaa det, jeg gerne vilde bede Tingets Medlemmer slutte sig til. Med andre Ord, jeg vil anbefale den lille Ændring, jeg har foreslaaet under Nr. 17 om, at i 7ende Linie udgaar Lastautomobiler, det vil altsaa sige, at disse kommer til at betale det samme som andre. For øvrigt vil jeg foreslaa, at den af Regeringen oprindelige foreslaaede Beskatning opretholdes, altsaa

de nugældende Takster med Tilføjelse af, at Motorcykler betaler 10 Kr.

Med Hensyn til Fordelingen vil jeg blot udtale dette, at der i det næstsidste Forslag om Fordeling var givet Københavns Amt noget mere, men paa den anden Side havde man ikke givet Roskilde Amt noget, og der er ikke nogen Tvivl om, at Roskilde Amt lige saa vel kunde være berettiget til at faa noget særskilt forud som andre Amter, saaledes som her foreslaas, da det jo er en Kendsgerning, at alle Automobiler fra København maa passere dette Amt og ligeledes, naar de vender tilbage til København, maa køre igennem Roskilde Amt, saaledes at Roskilde Amt er det, der vel nok har den største Automobiltrafik her i Landet. Derfor finder jeg det rimeligt, at Roskilde Amt stilles lige med andre Amter, om hvilke det bestemmes, at de fortrinsvis skal have visse Procenter. Jeg skal derfor meget anbefale, at man slutter sig til den her foreslaaede Fordelingsmaade.

Poul Rasmusen: Ved anden Behandling af dette Lovforslag udtalte den højtærede Justitsminister følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse: „Ændringsforslag Nr. 46 er jeg ogsaa noget betænkelig ved. Det gaar ud paa, at Erstatningskravet skal gaa frem for al anden paa Køretøjet hvilende Gæld. Det fører til, at man egentlig ikke med nogen som helst Sikkerhed kan tage Pant i Automobiler, det maa vi i hvert Fald være ganske klar over. Thi gaar et Erstatningsansvar forud for en Pantgæld, er det meget risikabelt at have Pant i et Automobil, ingen ved, hvor stort Erstatningskravet kan blive. — Det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Olufsen) omtalte her Automobiler paa Afbetaling, men i saa Henseende behøver det ærede Medlem ikke at nære nogen Betænkelighed, thi der staar udtrykkelig i Lovforslaget, at man kan holde sig til den, der ejer Automobil,” o. s. v. Jeg kan kun tænke mig, at disse Udtalelser af den højtærede Minister maa bero paa en Fejltagelse, thi det kan dog vel ikke være den højtærede Ministers Mening. Jeg kunde forstaa, hvis han havde sagt, at det Forslag, der er stillet under Nr. 46, er overflødig, men det kan vel ikke være Meningen, at Lovforslaget, som det nu fremmes, indeholder den Regel, at den, der har Underpant i et Automobil, er bedre stillet end den, der er Ejer, og bedre stillet end den, der har solgt det paa Afbetaling, thi det er jo givet, at hvis den Regel var gældende efter den Lov, som nu